

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Szukam nadziei” dla trzeciej klasy liceum oraz trzeciej i czwartej klasy technikum.

Przedmiot: religia

Program – AZ-5-01/18

Numer podręcznika: AZ-33-01/18-PO-11/22, zatwierdzenie z dnia 29 kwietnia 2022 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wynikowych** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy

zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy

- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco

5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach)

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

I semestr					
Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
I. Umiejętność dawania odpowiedzi	→ definiuje transcendencję i immanencję Boga wobec świata → charakteryzuje, kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego. → uczeń wyjaśnia, na czym polega grzech przeciwko Duchowi Świętemu i dlaczego nie może być odpuszczony	→ udowadnia, że Bóg mówi do nas przez Swoje słowa, → orzeka, dlaczego warto trwać przy Słowie Bożym. → wyjaśnienia, że Bóg objawiając się najpełniej w Jezusie Chrystusie zaprasza każdego do udziału w Jego życiu. → interpretuje zasady formacji sumienia → wie, że normy moralne są fundamentem w udzieleniu odpowiedzi, → wie, że grzech to powiedzenie Bogu „nie” przez szatana,	→ uzasadnia, co trzeba rozwijać, by nauczyć się słuchać, → uzasadnia, dlaczego Bóg zwraca się do nas po imieniu → wyjaśnia, czym jest Objawienie i dlaczego warto je poznać i zrozumieć, → wyjaśnia, relacje pomiędzy sumieniem a dobrem moralnym → zna obiektywne normy moralne → wyjaśnia, jaki jest związek między działaniem i jego konsekwencjami, → wie że ojcem grzechu jest szatan,	→ omawia, jakie życiowe sytuacje sprawiają, że nie słyszymy Boga. → wskazuje, w jaki sposób objawienie daje odpowiedź na nurtujące chrześcijanina pytania, → udowadnia, że Bogu zależy, aby każdy poznał Prawdę i dostąpił Zbawienia, → tłumaczy, dlaczego to wewnętrzny głos w rozpoznawaniu dobra i zła, → uczeń wyjaśnia, że u podwalin grzechu leży niewłaściwe korzystanie z wolności.	→ wskazuje, jak wejść w relację z Bogiem, → interpretuje, w jaki sposób Kościół może strzec depozytu wiary → podaje przykłady, w jaki sposób powinien korzystać z wolności → wyjaśnia pojęcie sumienia → wyjaśnia, dlaczego warto zastanowić się, zanim damy odpowiedź, → tłumaczy, że uczynki podlegają ocenie moralnej,

II Nikt nie jest samotną wyspą	→ tłumaczy wartość relacji międzyludzkich; → wyjaśnia chrześcijańską koncepcję szczęścia. → opisuje, jak dążyć do szczęścia zgodnie z jego chrześcijańską wizją → wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka	→ wyjaśnia, że relacje w Trójcy Świętej są oparte na miłości, → interpretuje osiem błogosławieństw, → wskazuje we współczesnej kulturze zafałszowane wizje szczęścia. → wyjaśnienie nauczania Kościoła na temat cnót kardynalnych. przedstawienie zasad chrześcijańskiej władzy w społeczeństwie. → omawia rolę mężczyzny i kobiety w stwórczym i odkupieńczym planie Boga.	→ ukazuje wartość relacji międzyludzkich w różnych aspektach życia, → objaśnia boskie pochodzenie pragnienia szczęścia → zna treść kazania na Górze, → wyjaśnia, że Bóg pragnie szczęścia człowieka → analizuje związki pomiędzy cnotami boskim i kardynalnymi	→ wyjaśnia, dlaczego drugi człowiek jest darem, → tłumaczy prawdę, że jesteśmy powołani do miłości. → omawia, na czym polega realizowanie w życiu drogi błogosławieństw. → tłumaczy, kiedy pragnienie szczęścia niszczy człowieka → wskazuje praktyczne możliwości nabywania cnót → opisuje, dlaczego działalność polityczno-społeczna jest dążeniem do dobra wspólnego	→ tłumaczy postawę wdzięczności za spotkane osoby → omawia, że miłość w rodzinie jest odbiciem miłości Trójcy Świętej, → wymienia źródła szczęścia w ujęciu chrześcijańskim → wymienia cnoty Boskie i cnoty kardynalne → opisuje na czym polega dobro wspólne → opisuje postawę sprawiedliwości i solidarności społecznej
--------------------------------	---	---	--	--	--

III. Mój Kościół	→ znajduje powiązania między wydarzeniami opisywanymi w Dziejach Apostolskich związanych z początkiem Kościoła, a tymi które są przejawem współczesnej działalności Kościoła. → znajduje powiązania między dzisiejszą strukturą Kościoła hierarchicznego a strukturą Kościoła w czasach apostolskich, → rozpoznaje w znakach czasu działanie Ducha Świętego	→ omawia, jakie zadania ma człowiek wierzący w Kościele opisuje, → przedstawia w jaki sposób Jezus założył Kościół i w co go wyposażył → pogłębia rozumienie chrześcijańskiego wyznania wiary w odniesieniu do Ducha Świętego, → rozróżnia określenia opisujące naturę Kościoła, → odkrywa, że wszyscy wierni, niezależnie od zajmowanej pozycji w Kościele, uczestniczą w kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Chrystusa. → znajduje ewidentne powiązania naczelnego przykazania chrześcijańskiego z pięcioma przykazaniami kościelnymi, → opisuje, na czym polega piękno liturgii, → objaśnia warunki jedności Kościoła katolickiego, uwzględniając bogactwo i różnorodność form liturgicznych → odkrywa znaczenie Eucharystii w życiu chrześcijanina, → objaśnia sens interpretacji Eucharystii jako szczytu i źródła życia Kościoła	→ argumentuje, że w Kościele jest obecny Jezus pragnący prowadzić człowieka do zbawienia → objaśnia sens interpretacji chrześcijańskiej Tajemnicy, → streszcza historię Abrahama, → objaśnia historyczne funkcjonowanie Jezusa i jego uczniów → objaśnia prorocką, królewską i kapłańską misję Chrystusa i ludu Bożego, → objaśnia historię formułowania się przykazań kościelnych, → określa, czym jest liturgia Kościoła, → wylicza obrządki Kościoła katolickiego i kojarzy ich cechy charakterystyczne, → kojarzy postać błogosławionego Piera Giorgio Frassatiego w kontekście działalności ewangelicznej, jako wzór godny naśladowania, także w odniesieniu do kultu Eucharystycznego → objaśnia rolę Boga w relacji z grzesznym człowiekiem; na przykładzie perykopy z Ewangelii św. Jana o kobiecie cudzołożnej wnioskuje o miłości Boga do człowieka,	→ wnioskuje, że Kościół został założony przez Jezusa Chrystusa dla zbawienia ludzi, → wymienia, jakie są „narzędzia zbawcze” w Kościele i opisuje, jak z nich korzystać. → wylicza przejawy działalności Ducha Świętego we wspólnocie Kościoła, → znajduje powiązania między ludem Bożym a człowiekiem rozumianym jako istota pielgrzymująca → objaśnia rolę Jezusa w kształtowaniu się Kościoła hierarchicznego, → wyjaśnia sens swojej obecności w Kościele → wyjaśnia zaangażowanie związane z praktyczną realizacją chrześcijańskich przykazań. → wymienia, jakie owoce wnosi w nasze życie uczestnictwo w liturgii Kościoła. → opisuje jak wygląda sytuacja w Polsce, jeśli chodzi o dominujące obrządki Kościoła katolickiego → tłumaczy sens Komunii świętej	→ tłumaczy, jak człowiek wyraża wdzięczność za obecność we wspólnocie Kościoła. → układa modlitwę dziękczynienia za dar Kościoła → identyfikuje uroczystość Pięćdziesiątnicy, → kojarzy początki tworzenia przez Boga Jego ludu, → → uzasadnia godność chrześcijańską. → wylicza przykazania kościelne, → wyjaśnia bogactwo tradycji liturgicznych Kościoła rzymsko-katolickiego, → uzasadnia potrzebę przyjmowania komunii św. w praktyce wiary → tłumaczy różnicę między stanem grzeszności, a stanem słabości w życiu człowieka
-------------------------	--	--	--	---	--

		uczniom potęgi miłości Bożej w odniesieniu go grzeszności i słabości człowieka. → identyfikuje naturę grzechu i słabości człowieka		→ identyfikuje formy przewycięzania słabości i walki z grzechem	
--	--	---	--	--	--

IV. Kto jest moim bliźnim?	→ uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość → podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka → wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia → opisuje, na czym polega czystość i jej wartość przed małżeństwem i w małżeństwie → omawia sposoby właściwego korzystania z dóbr ziemskich, wskazując na granice uprawnionej autonomii rzeczywistości ziemskich → ocenia treści informacji w środkach przekazu w kontekście VIII przykazania	→ potrafi szczegółowo wyjaśnić znaczenie piątego przykazania; → wie, że życie ludzkie jest człowiekowi dane i zadane. → tłumaczy czym jest prawdziwa miłość, i wyjaśnia, że potrzebuje ona rozwoju. → podaje różne rodzaje miłości; → wskazuje, wykroczenia przeciwko siódmemu przekazaniu, o których mówi Katechizm Kościoła Katolickiego; → wyjaśnia, pojęcie prawda, wyzwolenie, → rozumie, że krzywdy uczynione słowem, mogą wyniszczyć drugiego człowieka	→ w momentach zagubienia odnośnie do tematyki życia, wie, że należy kierować się tym co mówi o nim Biblia oraz osoby, które starają się żyć wskazaniami Pisma Św. na co dzień; → wskazuje przykładowe karykatury miłości; → wie, że osobom homoseksualnym należy się szacunek → wyjaśnia, że każda kradzież jest łamaniem prawa innych ludzi do decydowania o swojej własności; → wyjaśnia, że należy kształtować w sobie zdolność dokonywania trafnych wyborów; które naturalnie kształtują w człowieku postawę rezygnacji z np. jednej rzeczy, aby osiągnąć drugą → uzasadnia, dlaczego powinniśmy dążyć do szukania prawdy → wymienia sposoby, przez które słowa mogą zadawać ból	→ tłumaczy, dlaczego żaden człowiek nie ma prawa do wartościowania życia ludzkiego. → wyjaśnia, że dobro dane sobie lub drugiemu człowiekowi służy szeroko rozumianemu życiu; → Wie, że życie wymaga troski a czasem i wielkiego poświęcenia; → tłumaczy, dlaczego warto walczyć o każde życie bez wyjątku → wie, że człowiek w swojej relacji z Bogiem potrzebuje świątyni jako budynku i świątyni duchowej, którą jest on sam → rozumie, że miłość jest wartością najważniejszą, która dotyczy każdego człowieka. → wyjaśnia, że służąc bliźniemu służy się równocześnie samemu Bogu, a także że zaniedbując bliźniego, zaniedbuje się również Boga → wie, że osoby homoseksualne są wezwane do czystości → wyjaśnia, jakich wartości broni przestrzeganie przykazania <i>nie kradnij</i>; → rozumie, że niezdrowe porównywanie się z innymi może rodzić zazdrość i nowe	→ rozumie, że samo słowo życie dotyka różnych płaszczyzn ludzkiej egzystencji; → wie, że Bóg jest Miłością; → wymienia uczynki miłosierdzia: co do ciała i co do duszy → rozumie, że prawdy odnośnie do poszczególnych wartości, trzeba szukać w Bogu; → tłumaczy, że brak szacunku do własności, czy to prywatnej czy wspólnej, jest przeciwne naturalnemu prawu człowieka do posiadania. → rozeznaje, że człowiek jest w pełni szczęśliwy i spełniony, kiedy inwestuje w wartości nieprzemijające
-----------------------------------	--	---	---	---	--

				<i>nie nasze</i> zgubne pragnienia posiadania; → rozeznaje, że jego słowa pozytywnie lub negatywnie wpływają na drugą osobę,	
II semestr					

V. Wyobrażenia miłosierdzia	→ tłumaczy potrzebę zaufania Bogu, przebaczenia bliźniemu i troszczenia się o bliźniego → omawia, na czym polega świętość osób będących świadkami Bożego Miłosierdzia, a także jaka była i jest ich rola w historii Kościoła	→ uzasadnia, dlaczego pomagając chorym, ubogim i potrzebującym, pomaga samemu Jezusowi, a tym samym troszczy się o swoje zbawienie. → tłumaczy, że bycie człowiekiem wiary wymaga określonych zachowań i postawy w codziennym życiu. → wyjaśnia, że pomoc osobom, które znamy i o których wiemy, jakie mają niedostatki, jest najprostszą drogą do zapobiegania ubóstwu → omawia potrzebę ukształtowania postawy szacunku dla własności prywatnej i publicznej.	→ uzasadnia, że otrzymanie miłosierdzia Bożego jest uzależnione od ukazania miłosierdzia drugiemu człowiekowi → omawia, że wyznawanie wiary, to nie tylko posiadanie określonych poglądów i kultywowanie zwyczajów, ale właściwy styl życia wynikający z przyjętej wiary, → tłumaczy, dlaczego zorganizowana pomoc strukturalna może być o wiele bardziej owocna pomocowo, → tłumaczy potrzebę zaangażowania się w pomoc we własnym środowisku.	→ tłumaczy jak zastosować prawdę o miłosierdziu Bożym we własnym życiu. → uzasadnia, że troska o innych jest też troską o swoje zbawienie → wnioskuje, że tym, co potwierdza wyznawaną wiarę, nie jest życie zwyczajami religijnymi, ale świadectwo czynów, → wyjaśnia, że Caritas to nie tylko zorganizowana pomoc materialna, ale przede wszystkim ukazanie miłości Bożej człowiekowi w potrzebie → wyjaśnia, że pomoc udzielana osobom sobie znanym przyczynia się do budowania mentalności miłosierdzia w najbliższym otoczeniu,	→ podaje przykłady świętych, którzy realizowali w swoim życiu nakaz bycia miłosiernym → postrzega Caritas jako instytucję charytatywną Kościoła. → omawia praktyczne sposoby pomocy osobom, o których wie, że są w trudnej sytuacji
-----------------------------------	--	---	---	---	--

VI. Kościół obecny w świecie	→ uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii → charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła → określa wyzwania społeczne we współczesnym Kościele → przedstawia rozwój nauczania Kościoła podczas Soboru Watykańskiego II	→ uzasadnia wyższość prawa Bożego nad stanowionym, → omawia wyzwania, wobec których stanął Kościół w okresie oświecenia i rewolucji francuskiej. → omawia znaczenie pokoju jako wartości w życiu człowieka i społeczeństwa, → opisuje świadectwa życia współczesnych świętych – osób żyjących w prawdzie → wyjaśnia konieczność aktualizacji nauki Kościoła wraz z rozwojem społeczeństw, → omawia, że niewola może być dwojaka: polityczna i duchowa	→ charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła → wyjaśnia pojęcia: sekularyzacja, konkordat, laicyzacja, masoneria, → wykazuje, że pomoc wykluczonym, słabszym, obcym należy do istoty chrześcijaństwa, → omawia, że współcześnie mamy wiele przykładów osób, które żyją jak święci, → wyjaśnia, czym jest sobór i jakie są jego zadania → tłumaczy, że u podstaw utraty dobrych relacji stoi grzech,	→ wskazuje na przykłady sytuacji kiedy chrześcijanin powinien przedkładać prawo Boże nad prawo stanowione, → opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej, → przedstawia, w jaki sposób Kościół troszczy się o potrzebujących, a szczególnie uchodźców → tłumaczy świętość jako zadanie dla każdego. → wymienia niektóre reformy Soboru Watykańskiego II → wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien przeciwstawiać się złu.	→ ocenia postawy chrześcijan wobec prześladowającego ich prawa na przykładzie prześladowań Decjusza. → wskazuje, na współczesne zagrożenia w Kościele. → przedstawia, w jaki sposób Kościół angażuje się w walkę z głodem na świecie. → podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę, → uzasadnia konieczność zwoływania soborów
VII. Bóg źródłem nadziei	→ uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego	→ wyjaśnia wagę i potrzebę uświęcania swojego dnia przez różne praktyki modlitwy.	→ zna różne sposoby uświęcania czasu.	→ tłumaczy, co to jest modlitwa brewiarzowa	→ wie, że osoby życia konsekrowanego mają obowiązek modlitwy.
Dodatkowy dział pojawiający się w IV klasie technikum Patrzac w przyszłość	→ wyjaśnia podejmowanie zadań człowieka dorosłego w kluczu odpowiedzi na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży → wyjaśnia specyfikę zadań i funkcji w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności → wyjaśnia specyfikę powołania również w kontekście projektowania dorosłego życia	→ tłumaczy, co to znaczy, że człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boże. → wyjaśnia specyfikę powołania, również w kontekście wyboru zawodu i projektowania dorosłego życia → tłumaczy, dlaczego powołanie to podstawowe odniesienie w myśleniu o przyszłości → wskazanie na potrójne powołanie każdego człowieka w Kościele.	→ uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka; → uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka, → wskazuje właściwe formy zaangażowania świeckich w Kościół. → wyjaśnia konieczność działania dla dobra wspólnego. → wskazuje, w jaki sposób można wykorzystać różne talenty i umiejętności w lokalnym Kościele	→ wskazuje na osoby, którą mogą pomóc w rozeznaniu powołania. → wie, jak rozeznac swoje miejsce w Kościele; → wymienia różne formy zaangażowania w lokalny Kościół. → definiuje działalność społeczną jako dążenie do dobra wspólnego	→ wyjaśnia pojęcie powołania → wyjaśnia, że każdy człowiek jest powołany przez Boga → wie, że każdy ma swoje miejsce w Kościele → wskazuje, na jakie cele powinien być przeznaczony jego czas → wymienia formy zaangażowania świeckich w Kościół

